

Lekcja 12

21 września

UMIŁOWANIE MIŁOSIERDZIA

PRZEGLĄD

My nie generujemy miłosierdzia, a jedynie odzwierciedlamy Boże miłosierdzie. Miłosierdzie jest częścią odpowiedzi Boga na ludzką słabość. Bóg okazuje miłosierdzie także za pośrednictwem swoich sług. Hebrajskie słowo tłumaczone jako „miłosierdzie” to *hesed*, które oznacza „lojalną miłość” lub „łaskawość”. Greckie słowo tłumaczone jako „miłosierdzie” to *eleos*, oznaczające głęboką troskę o dobro innych. Jest to cecha Boga ukazana zarówno w *Starym Testamencie* jak i *Nowym Testamencie*. Ciekawe, że w instrukcjach dotyczących budowy starotestamentowej świątyni zapisanych w Wj 25 Bóg polecił Mojżeszowi wykonać „ubłagalnię” z czystego złota jako pokrywę skrzyni przymierza w miejscu najświętszym (Wj 25,21), choć słowo przetłumaczone jako „ubłagalnia” (dosł. „tron miłosierdzia”) jest odmienne od słowa *hesed*.

W tej lekcji znajdziemy biblijne zapewnienie, że ci, którzy służą Bogu, mogą być wolni od troski, jeśli zachowują priorytety królestwa Bożego. Przyjrzymy się postawom i strategiom, którymi kierowali się miłosierni i łaskawi radząc sobie skutecznie z wyzwaniem oraz wykorzystując okazję do służby. Zwrócimy uwagę na powołanie i role miłosiernych ludzi działających na rzecz pojednania i pokoju, jak również przemawiających w imieniu tych, którym odebrano głos. Jeśli masz egzemplarz *Prawa zborowego*, możesz zapoznać się z radą Kościoła dotyczącą pokojowego zachowywania bezkompromisowego stanowiska na rzecz sprawiedliwości i prawa w sprawach społecznych (*Prawo zborowe*, Warszawa 2016, wyd. 4, s. 189-190).

Wraz z uczestnikami lekcji zbadaj postępek twojego zboru w reagowaniu na sytuacje, w których ludzie potrzebują miłosierdzia. Spróbujcie ocenić skuteczność waszego zboru w okazywaniu łaskawości ludziom.

KOMENTARZ

Tekst biblijny: Nasza służba dla świata odbywa się nie tylko w sferze zasad wiary i poglądów. Musi się przejawiać także w czynach miłosierdzia, uczciwości, współczuciu i prawości. „Czynna pomoc jest bardziej skuteczna niż kazanie. Mamy nakarmić głodnych, okryć nagich i przyjąć bezdomnych. Powołani jesteśmy i do większych czynów. Potrzeby duszy może zaspokoić tylko miłość” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2017, wyd. 5, s. 217).

Miłość Jezusa i priorytetowa rola okazywania miłosierdzia zostały wyraźnie ukazane w Jego przypowieściach i uzdrowieniach, zarówno fizycznych jak i duchowych. Na przykład w eschatologicznej przypowieści o owcach i kozłach (Mt 25,31-40) Jezus wiąże zbawienie z etyką miłosierdzia. To powiązanie pojawia się także w historii duchowego uzdrowienia Zacheusza. Miłosierdzie i łaska Chrystusa podbiły serce Zacheusza, a ten zareagował na to miłosierdziem, rozdając połowę swojego majątku ubogim i oferując czterokrotne zadośćuczynienie tym, których oszukał. Wówczas Jezus oświadczył mu: „Dziś zbawienie stało się udziałem domu tego” (Łk 19,9). Po raz kolejny Jezus połączył zbawienie z miłosierną etyką społeczną - priorytetem królestwa.

W swojej służbie Jezus poświęcał wyraźnie więcej czasu na uzdrawianie niż na nauczanie. Regularnie okazywał miłosierdzie uzdrawiając ludzi opętanych, okaleczonych, niewidomych, głuchych, sparaliżowanych i zranionych duchowo. „Tendencją wszystkich religii we wszystkich czasach było troszczenie się bardziej o religię niż o ludzi. Chrystus troszczył się bardziej o ludzi niż o religię, a troska o ludzi była najwyższym wyrazem Jego religii” (Henry Drummond, *The Programme of Christianity*, Nowy Jork 1891, s. 9).

Zaproś uczestników lekcji do dyskusji nad tym, co wynika z powyższego cytatu. Poproś, by przeczytali Jk 1,26-27; 2,15-18 na głos przed rozpoczęciem dyskusji.

Ilustracja: Postępowanie zgodnie z prawością i łaskawością (Mi 6,8) może się wydawać niemożliwe w świetle ogromnych, wszechobecnych problemów społecznych.

Do omówienia w klasie: Jak twój zbor może przeciwdziałać zmęczeniu miłosierdziem, opierając się pokusie bezczynności wynikającej z przekonania, że nie da się zrobić wszystkiego, co należałoby zrobić?

Pewien chłopiec wybrał się na plażę i zastał tam tysiące rozgwiazd wyrzuconych przez fale i bezradnie konających na piasku. Chłopiec zaczął wrzucać nieszczęsne zwierzątka do wody. Ktoś zauważył go i powiedział mu, żeby zaniechał tego, bo i tak nie zdoła pomóc wszystkim rozgwiazdom. Chłopiec wrzucił kolejną rozgwiazdę do oceanu i odpowiedział, że to, co robi, ma znaczenie przynajmniej dla tych, którym zdąży pomóc.

Nawet jeśli zmęczyłeś się i czujesz się przytłoczony próbą niesienia pomocy każdemu, kto jej potrzebuje, nie poddawaj się, bo twoja pomoc zawsze ma znaczenie przynajmniej dla tych, którym pomożesz.

Tekst biblijny: Okazywanie miłosierdzia wymaga umiejętności i wiedzy, gdyż wiele jest bardzo złożonych i skomplikowanych sytuacji. Z czasem miłosierdzie zderzy się z przeciwną siłą - niesprawiedliwością. Wobec tej przemożnej siły czyny miłosierdzia wydają się dalece nieadekwatne. Co dobrego można zdziałać przy pomocy kubka zupy i kanapki, jeśli człowiek, któremu próbujemy pomóc, tkwi w szponach wyniszczającego nałogu?

Ponieważ nieuchronnie musimy mieć do czynienia z przemożną siłą niesprawiedliwości, *Biblia* kładzie jednakowy nacisk na miłosierdzie i sprawiedliwość. Podstawowy Boży plan okazywania miłosierdzia jest podsumowany w Mi 6,8, gdzie lud Boży jest wezwany do „wypełniania prawa” i „okazywania miłości bratniej”. Wypełnianie prawa oznacza traktowanie innych uczciwie i rozsądnie. Oznacza podejmowanie decyzji uczciwych i rozsądnych. Miłość bratnia to współczucie, uprzejmość i przebaczenie komuś, nad kimś ma się władzę. Złożenie tych dwóch cnót zgodnie z przykazaniem w *Księdze Micheasza* prowadzi nas do całościowego, mocnego zaangażowania w służbie bliźnim. Na przykład, człowiek uzależniony od używek potrzebuje zarówno pożywienia jak i leczenia. Bezdomni ludzie potrzebują zarówno przyjaźni jak i pracy.

Co wynika z powyższych koncepcji dla strategii służby twojego zboru? Jakie biblijne sprawozdania cudów uzdrowień Jezusa ukazują ludzi współdziałających z Wielkim Lekarzem w ich uzdrowieniu i poprawie ich losu? Na przykład, zob. Łk 17,11-14; J 5,1-9; J 8,2-11; J 9,1-7.

Ilustracja: By zilustrować znaczenie przejścia od wspierania (dawania ryby) do indywidualnego rozwoju (dawania wędki), omów poniższą historię. Jakie wskazówki dotyczące szczodrości są w niej podane?

Pewien obrońca reform społecznych koordynował program „adopcji rodziny” dla rodzin miejskich, których nie było stać na zakup prezentów pod choinkę dla dzieci. W wigilię szczydliwi darczyńcy mieli dostarczyć prezenty dla dzieci rodzinom, które „zaadoptowali”. Zdarzyło się, że ów działacz przebywał właśnie u jednej z takich rodzin, kiedy zjawili się darczyńcy. Dzieci były bardzo uradowane i szczęśliwe, kiedy otrzymały pięknie zapakowane prezenty, ale matka zachowywała się powściągliwie, choć wyraziła wdzięczność. Ojciec ulotnił się z domu przed przybyciem darczyńców. Wyraźnie było widać, że ci ubodzy rodzice czuli się upokorzeni tą sytuacją. W ich własnym domu obcy ludzie obnażyli ich niemożność zakupu prezentów własnym dzieciom.

Po tym doświadczeniu ów działacz założył sklep dla rodzin. Zamiast dostarczać zapakowane prezenty adoptowanym rodzicom, darczyńcy mieli przynieść niezapakowane zabawki do sklepu. Zabawki te były dostępne dla potrzebujących rodzin w niewielkich cenach. Rodzice z tych rodzin otrzymali zaproszenie do sklepu. Ci, którzy nie mieli pieniędzy, mogli pracować w sklepie, by zarobić na zakup prezentów dla dzieci. W wigilię rodzice mogli doświadczyć radości widząc dzieci otwierające prezenty, które dostały od nich. Nazwę programu zmieniono z „Adoptuj Rodzinę” na „Dumni Rodzice”. Ubodzy także chcą być dawcami!

Tekst biblijny: Czynienie pokoju jest dziełem miłosierdzia. W swoim miłosierdziu Jezus oferuje pokój znękanemu sercu (J 14,27). Bóg pojednał nas ze sobą przez Chrystusa. On też zlecił swojemu ludowi „służbę pojednania” (2 Kor 5,18), by szerzyć pokój między ludźmi przez wypełnianie Jego zlecenia: „Dążcie do pokoju ze wszystkimi” (Hbr 12,14). Niegdyś Bóg polecił Izraelitom: „A starajcie się o pomyślność miasta, do którego skazałem was na wygnanie” (Jr 29,7).

Czynienie pokoju łączy się z przynależnością do Bożej rodziny (Mt 5,9). Ci, którzy sprzyjają Bożemu mesjańskiemu pokojowi, otrzymają nagrodę jako synowie i córki Boga, gdyż odzwierciedlają Jego charakter. Pokój ten opiera się na hebrajskim słowie *shalom*, które oznacza zupełny dobrostan, osobisty i społeczny (*The English Standard Version Study Bible*, Wheaton 2008, s. 1828). Bóg pragnie, by Jego lud niósł ów *shalom* społeczeństwu, któremu służy.

Poproś uczestników lekcji, by opowiedzieli, w jaki sposób ich zbor przyczynia się do szerzenia pokoju - tak w zborze jak i na zewnątrz.

PRAKTYCZNE ZASTOSOWANIE

Czasami miłośni i działający w dobrej wierze ludzie mogą zmienić próbę okazywania miłosierdzia w coś, co nazywa się „toksyczną charytatywnością”. Miłosierdzie nie jest celem samym w sobie, a jedynie środkiem do zmiany. Miłosierdzie, które nie zmierza ku sprawiedliwości - co wymaga rozwoju tych, którzy są przedmiotem miłosierdzia - przynosi więcej szkody niż pożytku zarówno dawcy jak i odbiorcy. Czynienie czegoś *dla* potrzebujących zamiast *z nimi* nierzadko pociąga za sobą toksyczną charytatywność. Musimy głęboko wierzyć, że każda osoba, każda społeczność, bez względu na to jak upadła, ma coś wartościowego, czym może służyć innym. Czynienie dla społeczności czegoś, co sama może dla siebie zrobić, szkodzi tej społeczności i każdemu z jej uczestników. Jakie jest wyjście? Miłosierne interwencje muszą być inicjatywą społeczności a nie wolontariusza i muszą być kierowane przez społeczność a nie przez wolontariusza.

Jeśli twoja klasa jest stosunkowo duża, podzielcie się na dwuosobowe grupy i omówcie pomysły do zastosowania w realnym życiu w związku z omówionymi wcześniej koncepcjami. Podzielcie się na role i zacznijcie planować zaspokojenie potrzeb odkrywanych w społeczności. Możecie też oszacować już realizowane interwencje, o których wiecie. Poproś uczestników lekcji by rozważyli następujące pytania (wpisz odpowiedzi w przeznaczone do tego miejsca):

1. W jaki sposób za daną inicjatywą stoi odpowiednie lokalne przywództwo?
2. W jaki sposób program wskazuje, że jego zasadniczym celem jest osiągnięcie samowystarczalności?
3. W jaki sposób plan emanuje ze zboru w ramach partnerstwa z organizacjami w społeczeństwie?
4. Jak plan promuje współzależność zamiast ciągłej jednostronnej zależności?

Na koniec lekcji poproś uczestników, by podzielili się z klasą wnioskami ze swoich dyskusji.